

ПРОТОКОЛ

Днес 7.II 1972 г. Художествения съвет при театъра има заседание за гледане и приемане на п. "Единствения свидетел" от А. и П. Тур на което присъствуваха: Ал. Гетман, К. Зидаров, В. Божилов, Ю. Вучков, С. Гьорова, И. Друмева, Т. Масалитинова, В. Бахчеванова, Л. Кабакчиев, В. Минкова, Г. Раданов, Г. Ганчев, Кр. Мирски, М. Вениеш, В. Халачев, Ст. Великов, С. Ханъмов, П. Карлуковски, Г. Иванов, Кр. Табаков, В. Наследникова.

Премиераняма да има защото Кабакчиев ще отсъствува седем дена. Ако се върне на 17.II т.г. може да има още една ген. рететиция. На 9.II. - генерална е публика. До 3.III. - на 8, 9, 19.II., 1, 2, 3, рететици е публика на 4.III. - премиера.

К.ЗИДАРОВ: Пиесата е добра. Фрагментарна история с отделни драми. Драмата на Сабурова е изцяло естуби. Пиесата се нуждае от обиване, ритъм. На Кабакчиев като че ли в началото не са му ясни задачите. Щом се отдалечава премиерата може да се направят поправки. Концепцията на Мирски харесвам. Художникът този път харесвам.

МИРСКИ : Това е първата ни свързана рететиция. Обиването ще се получи от само себе си. Д. Динев много преци да се получи изцяло акцент и в началото.

МАСАЛИТИНОВА : Пиесата е сурова, още има време. Не са равностойни картините. Вечерята много добрее получи. Барчето в телевизията хората да не бъде по на заден план. Малко се олекотява образа на младото момиче. От началото да не говори с хъв срещу Сабурова. На Р. Ябанджиев не му се разбират много неща.

БОЖИЛОВ : Мирски трябва да в пиесата руски живот, особено в Р. Делчева и в другите лекари, в болницата също. По текста "дете", не се обръщаме ние така, "момиче" трябва да се казва. Извънредно много е направено. Образите са хубави. Но пиесата е половинчата, не е за равностойно на театъра. Първите две картини да се оправят.

ВУЧКОВ : Това е една от най-сносните съветски пиеси напоследък, но има остра проблематика. На мене постановката ми направи голямо впечатление. Въпреки, че е безфабулна, много добре е направена от Мирски. Умно направена от умни актьори. Той равностойно степенува многотемията на пиесата. Режисурата върви между смешното, лиричното и

драматичното. Има опасност тази дозировка да не прехвърли границата и да отиде в комедията. В. Стойчев например който играе много хубаво има опасност да прехвърли. Младата актриса играе малко неопределено и губи нещо от себе си. За сега звучи и вяра и наивност, но губи нещо от себе си, бледнее. Сцената със съня да се подели идеята за сънуване, по драматично да се направи тази сцена, да се почувствува неговата покруса. Ревюто минава вяло и укило в първа картина. В. Бахчеванова да упражни по-голям натиск. В седма картина текста не е улегнал, чува се суфльора. Любе, отношението му към Полуянов да бъде по-категорично. За микрофона според мен е много добре, но може би тя трябва да надвика микрофона. Сценографията ми харесва много. На финала да се усеща, че героите са се разделили от едно неприятно минало. Определено сериозен спектакъл във всяко отношение.

ГЪОРОВА : Спектакълът много ме завладя, но преходите между картините не мога да ги приема. Не е обединено. В телевизията с миманса не ми харесва. Спектакъл нападателен, вълнуващ. Ще имаме хубав спектакъл на съвременна пиеса.

ЗИДАРОВ : Всички истини да се хвърлят в публиката смело.

РАДАНОВ : Аз съм съгласен с всички неща които се казват. Има актьорски материал. Темно, ритъм в началото. Иска ми се образа на Калянинко тя да бъде мъдра, а тук ми звучи съвсем отгоре с детски тон. На П. Стойчев да му се каже да говори ясна, хирург да небъде с брада.

ГЕТМАН : Приемам критичните бележки за всичко. Нямам чувство за завършеност. Не е ли Любе прекалено натиснат от жена си? Като първа генерална, свързана, пред публика считам, че постижението е значително. Смятам, че на премиерата ще се поздравим с един достоен спектакъл.

7. II 1972 г.

София

Ведил протекела: